Românii pot fi învinşi doar dacă li se ia Ortodoxia!

De ce este atât de importantă Ortodoxia pentru români? Ortodoxia nu este importantă doar pentru români, ci pentru orice om care vrea să se mântuiască.

Forţa Ortodoxiei s-a văzut atunci când românii, conduşi de Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul ori Mircea cel Bătrân, deşi în număr mic, au reuşit să ţină piept unor armate de zece ori mai numeroase. În mod normal, asemenea victorii sunt imposibile. Aici nu e vorba doar despre vitejia românilor, ci despre minunile lui Dumnezeu săvârşite prin braţele vitejilor români pentru a salva Ortodoxia.

Forţa Ortodoxiei o putem vedea zilnic în viaţa personală, dacă o trăim cu adevărat. O minte luminată de Duhul Sfânt **ia decizii înţelepte, are o relaţie bună cu semenii şi cu Dumnezeu, caută virtutea şi respinge păcatul**. Să avem curajul să analizăm după aceste criterii atât pe alţii, cât şi pe noi înşine. Folclorul românesc reprezintă un tezaur de înţelepciune în care binele este asociat cu ceea ce este plăcut lui Dumnezeu, iar Făt-Frumos este un model de frumuseţe fizică şi morală. Expresia ,,Nu e bine" era şi trebuie să rămână sinonimă cu ,,Nu e frumos" şi cu ,,Nu e plăcut lui Dumnezeu."

Creştinătatea a trecut prin numeroase perioade de cernere şi acest lucru se întâmplă şi în zilele noastre. După ce s-au încheiat persecuţiile din partea păgânilor, unii dintre aceştia s-au botezat de formă, din raţiuni lumeşti, fără a accepta să ducă şi o viaţă creştină. Aceştia au început treptat să conteste într-o formă sau alta autoritatea lui Dumnezeu pentru a se autozeifica pe ei înşişi. Astfel s-a ajuns la islamism şi la papism care au cel puţin două elemente în comun: ura faţă de Ortodoxie şi faptul că ambele s-au impus prin forţă. Faptul că din papism s-au desprins o mulţime de secte nu trebuie să ne mire. De mirare este faptul că acestea au pretenţia de a fi considerate biserici!

O înţelegere superficială a lucrurilor ar putea admite drept soluţie pacifistă unirea tuturor religiilor sub conducerea Papei, aşa cum prevede viziunea ecumenistă, la modă acum. Însă, printr-o astfel de soluţie, cum îi ajutăm pe oameni să se mântuiască? Ce le vom spune? Că e bine să creadă că Papa este vicarul infailibil al lui lui Hristos, smintindu-i, minţindu-i şi atrăgându-i în păcatul

hulei împotriva Duhului Sfânt care nu se iartă în veci? Că este bine să încurajăm păcate sufleteşti grave precum mândria, trufia şi slava deşartă? N-ar fi mai bine să-i ajutăm pe toţi oamenii să se mântuiască şi să-i îndrumăm să caute Calea, Adevărul şi Viaţa, închinânându-ne cu toţii lui Dumnezeu şi respectând poruncile Lui?

Recenta vizită a Papei Francisc în România, oricâte sloganuri pompoase a avut, stârneşte numeroase întrebări. Dacă Papa susţine că a venit cu gânduri bune în România, de ce ne-a insultat în mod indirect beatificând episcopii care n-au trecut la Ortodoxie, arătându-se în continuare adversar al Ortodoxiei? Dacă Papa preţuieşte atât de mult familia, de ce este atât de permisiv cu mişcarea LGBT? De ce România a fost supusă unui asediu mediatic prozelitist fără precedent? Nu cumva îi este teamă de puterea Ortodoxiei?

Să rămânem ortodocşi, amintindu-ne cuvintele Crezului ortodox: ,,Cred în una sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică"! Asta înseamnă că Biserica Ortodoxă este întemeiată pe hotărârile sinoadelor ecumenice, nu pe capriciile unui om, fie el şi papă, care îşi zice infailibil, adică pretinde că e la fel ca Dumnezeu!!! Promovarea păcatului, bulversarea raportului bine-rău, politizarea catolicismului, prozelitismul sectar şi catolic precum şi acceptarea de către români a intrării în Consiliul Mondial al Bisericilor sunt modalitaţi de a-i lipsi pe români de Ortodoxie! Orice abatere a Ortodocşilor de la hotărârile Sinoadelor Ecumenice, aduce ANATEMA! Să nu uităm!

Să ne rugăm ca, în aceste condiţii, mirenii, preoţii şi ierarhii noştri să nu se lase intimidaţi de presiunea politică pusă asupra lor, ci să mărturisisească Adevărul spre slava Preasfintei Treimi. Papa Francisc nu poate fi ,,frate" cu Patriarhul Daniel, atâta timp cât doreşte, de fapt, supunerea Ortodoxiei româneşti şi introducerea în Ortodoxie a unor reguli papiste, aşa cum s-a legiferat deja la Sinodul din Creta în 2016. Păstrarea canoanelor, a crucilor şi a icoanelor ortodoxe, sunt datorii de bază ale unui ortodox. Dacă Ortodoxia este sobornicească înseamnă că nu o poate ,,moderniza" nimeni după placul lui. Aşadar, nu avem voie să ne rugăm cu cei de alte confesiuni, ca să nu aprobăm, prin prezenţa noastră, credinţa lor greşită**. Dacă ne rugăm cu cei care se află sub anateme din cauza unor abateri canonice grave, ne facem părtaşi la păcatele şi la ereziile lor (infailibilitatea papei, necistirea Maicii Domnului şi a sfintelor icoane etc).**

Am putea cere iniţierea de către BOR a unor demersuri în vederea convocării unui Sinod Panortodox care să garanteze păstrarea Ortodoxiei autentice, singura Biserică, nu să acceptăm ideea că şi ereziile sunt biserici, aşa cum greşit s-a afirmat la Sinodul din Creta. De asemenea, ar fi bine să cerem ieşirea României din Consiliul Mondial al Bisericilor, după modelul petiției Sinaxei de la Botoșani din 1 mai 2019.

> *„Mărturisire spre Înviere. Trei ani de rezistență antiecumenistă în BOR": Sinaxa interortodoxă Botoșani II, 1 mai 2019*

Dacă facem parte din acest consiliu, înseamnă că admitem că Biserica Ortodoxă este o biserică la fel ca oricare alta, nu ,,una sfântă, sobornicească şi apostolească Biseerică", după cum mărturisim în Crez. E nevoie şi de informare ortodoxă, ca să nu putem fi manipulaţi. E nevoie să respingem ideologia de gen şi pecetea lui Antihrist pe mâna dreaptă sau pe frunte prin microcip. În acest scop, nu e bine să ne obişnuim nici cu documentele electronice.

Dacă noi, care suntem popor ortodox, nu ştim să preţuim Ortodoxia, există alţii, din ce în ce mai mulţi, care îl caută cu adevărat pe Dumnezeu şi care trec la Ortodoxie.

,,Scopul vieţuirii creştine este dobândirea Duhului Sfânt." – spunea Sfântul Serafim de Sarov. Însă atitudinea permisivă faţă de păcat, faţă de erezii şi faţă de agenda LGBT nu este compatibilă cu dobândirea Duhului Sfânt: ,,Nu vă amăgiţi: Nici desfrînaţii, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici malahienii, nici sodomiţii, nici furii, nici lacomii, nici beţivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu" (I Cor.6,9)

Încă din primul secol creştin, Sfântul Apostol Iuda Tadeu remarca:

„Iubiţilor, punând toată râvna să vă scriu despre mântuirea cea de obşte, simţit-am nevoie să vă scriu şi să vă îndemn ca să luptaţi pentru credinţa dată sfinţilor, odată pentru totdeauna. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni nelegiuiţi, care de mai înainte au fost rânduiţi spre această osândă, schimbând ei harul Dumnezeului nostru în desfrânare, şi care tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân şi Domn, pe Iisus Hristos. Voiesc dar să vă aduc aminte vouă celor ce aţi ştiut odată

toate acestea că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din pământul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n-au crezut…Iar pe îngerii care nu şi-au păzit vrednicia, ci au părăsit locaşul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanţuri veşnice, spre judecata zilei celei mari. Voi, însă, iubiţilor, aduceţi-vă aminte de cuvintele zise mai dinainte de către apostolii Domnului nostru Iisus Hristos, că ei vă spuneau: În vremea de pe urmă vor fi batjocoritori, umblând potrivit cu poftele lor nelegiuite. Aceştia sunt cei ce fac dezbinări, (oameni) fireşti, care nu au Duhul. Dar voi, iubiţilor, zidiţi-vă pe voi înşivă, întru a voastră prea sfântă credinţă, rugându-vă în Duhul Sfânt. Păziţi-vă întru dragostea lui Dumnezeu şi aşteptaţi mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viaţă veşnică. Şi pe unii, şovăitori, mustraţi-i, pe alţii, smulgându-i din foc, mântuiţi-i; de alţii, însă, fie-vă milă cu frică, urând şi cămaşa spurcată de pe trupul lor. Iar Celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere şi să vă pună înaintea slavei Lui, neprihăniţi cu bucurie mare, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Iisus Hristos, Domnul nostru, slavă, preamărire, putere şi stăpânire, mai înainte de tot veacul şi acum şi întru toţi vecii. Amin!” (Iuda 1, 1-6; 17-25)

P.S. Titlul articolului reprezintă remarca unei persoane care nu este ortodoxă!

Lucreția P.